

tes istand til nøiagtigt at opfylde de dem paahvilende Forpligtelser, og at dette skeer, maa vistnok antages som en nødvendig Betingelse for, at Foreningerne kunne vedligeholde deres Credit.

Hvad det Forslag angaaer, som er stillet af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste District (Spandet) til § 2, skal jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) og Ordføreren have sagt, idet jeg blot skal tilføie, at det dog maaskee kunde være et Spørgsmaal, om det vilde blive anerkjendt som aldeles lovmæssigt, dersom man, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø har meent, strax ved selve Gjældsforholdets Stiftelse indgik en Forening ved Forligelsescommissionen om, at Debitor skulde være undergIVEN samme Forpligtelse, som her i Lovforslaget er foreslaaet. Med Hensyn til Litr. c., som den høitærede Finanzminister specielt har omtalt, da maa jeg bemærke, at det er just med det Tilfælde for Die, at der indtræder en Reform i Portotaxten, og at den bliver saa billig, at specielle Begunstigelser ikke kunne ansees nødvendige, at jeg har brugt det Udtryk i Forslaget, at den Begunstigelse, som skulde indrømmes Creditforeningerne med Hensyn til Portoens Nedsættelse, skulde være den samme, som er indrømmet Nationalbankens Bestyrelse, eftersom denne Begunstigelse er indskrænket til et vist kort Tidsrum, og altsaa kan ophøre, naar det findes passende. Forøvrigt er det jo vel en Selvfølge, at, naar en ny Bestemmelse om Portotaxten vedtages, maa den lovgivende Magt være berettiget til at ophæve de Undtagelser, som tidligere maatte være indrømmede.

Mourier: Jeg skal blot endnu tillade mig at bemærke, at Creditforeningerne dog neppe burde have Afgang til at lade gjøre Udlæg i Pantet og derefter bortselge samme ved Auction, forinden Gjælden virkelig kunde ansees forfalden til Betaling. Derimod er det vistnok aldeles rigtigt, at Creditforeningerne i høi Grad maatte være interesserede i, at Renterne regelmæssigt kom ind, og Bestyrelsen kunde derfor have god Anledning til at paasee, at Gjældsforfrivningerne kom til at indeholde den Clausul, at, naar Renterne

ikke prompt erlagdes, og navnlig naar de udebleve en vis kort Tid efter den fastsatte Rentetermin, skulde Gjælden uden videre ansees forfalden til Betaling. Denne Clausul er, som bekendt, meget sædvanlig, især i Panteobligationer, og er i enhver Henseende aldeles lovsig. Men det turde maaskee ikke være ganske uden Betænkning at gaae ind paa Forslaget, naar det stilles saaledes, at enhver nok saaringe Tilfredsættelse af de contractmæssige Forpligtelser skulde have den omhandlede, ganske overordentlig indgribende Virkning. Men, som sagt, jeg troer, at det, jeg har tilladt mig at antyde, i Realiteten ikke væsentligt afviger fra Forslagsstillersens og Udvalgets Mening; kun at jeg maa ansee det for rettest, at Afdelingen til den extraordinære Retsforfølgning uden Lovmaal og Dom, udtrykkeligt knyttes til den Betingelse, at Gjælden skal være forfalden til Betaling, og at det forøvrigt overlades til Bestyrelsen i denne Henseende at clausulere Gjældsforfrivningerne saaledes, som det maatte ansees for hensigtsmæssigt og som den med Udstederne kunde forenes om, ligesom disse da og af Forfrivningerne med Bestemthed vilde kunne see, hvad de havde at rette sig efter.

Ordføreren: Det forekommer mig imidlertid ikke, at det kan være af nogen særdeles Bigtighed, om det ene eller det andet Udtryk bliver brugt; thi, naar „Gjælden“ ved Contractens Affattelse kan blive saaledes defineret, at derunder indbefattes meget Mere, end hvad der sædvanligvis forstaaes ved Gjæld, eller, naar dens Forfalden til Betaling kan blive stipuleret, fordi en eller anden Forpligtelse ikke opfyldes, forekommer det mig at være temmelig irrelevant, om det ene eller det andet Udtryk bliver brugt. Bliver i § 2 Litr. b. brugt Udtrykket „Gjæld“, vil deraf være Følgen, at Contracterne ville blive affattede saaledes, at Gjælden ogsaa vil blive anset at være forfalden til Betaling, saasnart de eller de Forpligtelser ikke opfyldes; og derved vilde det Selvsamme være opnaaet, som jeg vil indrømme mere directe er søgt opnaaet ved de Udtryk, man her har brugt; men saa er heller ikke det forebygget, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn ansaae magtpaaliggende at forhindre. Jeg skal med Hensyn til de sted-